

Caput in Latio, cum omni Albana re ei relinquentes; ipsos autem Cupido locorum, ubi expositi educatique fuerant, cepit, novæque urbis ibidem condendæ secum animis agitabant mœnia. *V. Livium lib. 1. c. 5. §. 6. Plutarchum c. 1. Dion. Halicar. ex Fabio cap. 82, 83. & seqv.*

§. VI. Gemini erant: uter auspicaretur, h. e. nomen urbi daret, ac imperaret colonis, quorum plerique pastores, æqualibus olim suis certatim nomina sua dederunt, adhibuere piacula. (De cuius vocis significatione, quid h. l. denotet, Præter alios edocet ad *Florum Illust. C. C. Lib. B. à Blumenthal de Rom. p. 47. 48.* Remus, montem Aventinum occupans, sex vultures; Romulus autem Palatinum, postea duodecim videns, victor augurio habitus est, urbemque anno ætatis decimo octavô excitat, plenus Spei, bellatricem eam fore. Ad tutelam novæ urbis vallam & fossam, quæ urvo h. e. aratrô designari solebat, sufficere videbatur, à quô instrumentô & Urbs primùm, sicuti etiam porta ipsa ex eo dicta, quod Urbum, quâ exitus patere debeat, attolli & portari soleret, nec Sulcus duci pergeretur; hinc quoque factum à posteris, ut qui urbem excindere funditus ac delere vellent, aratrum, per quod civitas esse desinebat, in eâ ducerent, notantibus *Illustr. Cbr. Casp. L. B. à Blum. in Romul. p. 53, 54. Dn. Job. Rawe Hist. R. Imp.* Remus de principatu cedens Romulo, post mœnia condita, indignatus, quod dolô in auguriô esset circumventus dixit: *Hos muros vestros non difficulter hostis aliquis superaverit, sicut nunc ego.* Dictô, muros transiliit. Ast Fabius Celer, Centurio & murorum præfectus in muris stans subjecit: *Sed istum hostem non difficulter nostrum aliquis propulsaverit:* Moxque inflictô in Caput rastrô Remum exanimavit, testibus *Dion. Halicarn. c. 90. Fenestellâ lib. 2. c. 2. p. 43. Ovidio l. 4. Fastor. a f. Asconio cap. 1.* Dubium an jussu fratris? *juxta Florum l. 1. c. 1. §. 8.* Qui tamen iratus dicitur Remum interfecisse, verba quoque increpantia adjiciens, quæ *Livius l. 1. c. 7.* narrat. Prima certè victima fuit: munitionemque urbis novæ, Sanguine suo consecravit. *Cicero l. 3. de off. n. 40 & 41.* Romuli animum Speciem utilitatis impulisse scribit, Cum ei visum esset utilius, Solum se, quàm cum altero regnare, fratrem interemisse. Subjungitque hæc mox Verba: *Peccavit igitur pace vel Quirini, vel Romuli dixerim.* Atque ita profanis regibus multæ leges